

Fișă de lucru – tema familiei (clasa a IX-a)

Citește fragmentul următor:

Eram prea mic, când am stat pentru ultima oară în casa bunicilor, la Tecuci, așa că nu mi-a trecut prin minte să-i întreb ce credeau ei despre schimbarea numelui, din Ieremia în Eliade. De buni și de casa lor îmi aduc încă foarte bine aminte. Bunicul era înalt, uscat, țeapăn, cu părul alb. În fiecare după-amiază, mă lua cu el la cafenea, să-l privesc jucând table. Aveam dreptul la dulceață și rahat, dar, când câștiga partida de table, mai primeam o dulceață. Către seară, ne întoarcem acasă pe Strada Mare.

Cred că aveam patru sau cinci ani când, atârnat de mâna bunicului, am zărit, printre pantalonii și rochiile care înaintau agale, la căderea serii, pe Strada Mare, o fetiță cam de vârsta mea, purtată și ea de mână de un bunic. Ne-am privit amândoi, adânc în ochi, și, după ce a trecut, m-am întors s-o mai privesc, și am văzut că întorsese capul și se oprise. Au trecut așa câteva clipe, până ce bunicii ne-au tras pe fiecare după sine. Nu știam ce se întâmplase cu mine. Simțeam doar că se întâmplase ceva extraordinar și hotărâtor. Într-adevăr, chiar în seara aceea, am descoperit că mi-era destul să evoc imaginea de pe Strada Mare, ca să mă simt lunecând într-o beatitudine nemaicunoscută, pe care o puteam prelungi indefinit... Simțeam cum tot trupul se aduna într-un fior cald, apoi încremenește și, în clipa următoare, totul dispare în jurul meu; rămâneam suspendat ca într-un suspin nefiresc, prelungit la infinit. Ani de zile, imaginea fetei de pe Strada Mare a fost ca un fel de talisman secret, căci îmi îngăduia să mă refugiez instantaneu în fragmentul acela de timp incomparabil... Cred că în anul acela (1911 sau 1912) am rămas la Tecuci o lună de zile. Am căutat-o zadarnic, pe toate străzile pe unde mă plimbam cu bunicul. N-am mai întâlnit-o.

De bunica îmi amintesc mai din a doua vacanță pe care am petrecut-o la Tecuci, în vara anului 1919. Aveam atunci 12 ani și descoperisem gustul cititului. Rămâneam aproape tot timpul lângă fereastră citind. De câte ori trecea pe lângă mine, bunica mă ruga să citesc cu glas tare, să audă și ea. Încercam să-i explic că nu se poate înțelege mare lucru ascultând doar fragmente, fără legătura între ele, dar bunica stăruia. Așa-i citea ei Costică, îmi spunea. Îi citea din orice carte pe care o avea în față, chiar dacă era manualul de fizică sau chimie. A trebuit să mă supun. Îmi aduc aminte că i-am citit frânturi din Călătoria unui român în Lună (al cărui autor l-am uitat de mult) și din Ilderim al Reginei Maria. Bunica era mărunță, cu părul cenușiu strâns în jurul tâmpelor, cu ochii palizi. În anul acela, 1919, i-am văzut pe amândoi pentru ultima oară. Nu m-am mai dus de atunci la Tecuci. Bunicii din Moldova, cum le spuneam, s-au stins câțiva ani mai târziu. Bunicul avea aproape nouăzeci de ani.

(Mircea Eliade, *Memorii*)

Subiectul I

Formulează, în enunțuri, răspunsuri la cerințele de mai jos.

1. Menționează câte un sinonim pentru sensul următoarelor cuvinte din text: *stăruia*, *frânturi*.
2. Indică, pe baza informațiilor transmise de text, numele localității în care se afla casa bunicilor.
3. Transcrie două trăsături fizice ale bunicului, respectiv ale bunicii.
4. Precizează, pe baza informațiilor transmise de textul citat, motivul pentru care imaginea fetei de pe Strada Mare a fost considerat de autor *un fel de talisman secret*.

Subiectul II

Redactează un text de 150-300 de cuvinte, în care să argumentezi dacă familia are sau nu un rol în formarea ulterioară a individului, valorificând textul de mai sus și experiența personală/culturală.